

Dosarul nr. 3ra-456/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul central – V. Hrapacov

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat – D. Fujenco, L. Caraianu, Ș. Starciuc

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Andrei Ghercioglo,
în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către
Andrei Ghercioglo împotriva întreprinderii cu capital străin „Red Union Fenosa”
societate pe acțiuni și întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa
Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată (succedate în drepturi și
obligații de întreprinderea cu capital străin „Premier Energy Distribution” societate
cu răspundere limitată) cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care
s-a respins apelul depus de către Andrei Ghercioglo împotriva hotărârii din 26 iulie
2019 a Judecătoriei Comrat, sediul central,

constată:

La 15 aprilie 2016, Andrei Ghercioglo a depus acțiune în contencios
administrativ împotriva întreprinderii cu capital străin „Red Union Fenosa”
societate pe acțiuni și întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa
Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată (succedate în drepturi și
obligații de întreprinderea cu capital străin „Premier Energy Distribution” societate
cu răspundere limitată) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 13 decembrie 2012, la domiciliul său din
str. xxxxx, mun. Comrat, a avut loc o întrerupere neprogramată a livrării energiei
electrice.

Pentru remedierea acestei probleme, la domiciliul său s-au prezentat doi
reprezentanți ai operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice, care au
înlăturat cauza întreruperii livrării de energie electrică.

Ulterior, la 18 februarie 2016, la această adresă s-au prezentat reprezentanți ai
operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice, care au efectuat controlul
echipamentului de măsurare a energiei electrice. În urma controlului efectuat a fost
întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C033546 din 18
februarie 2016.

Reclamantul a notat că din actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C033546 din 18 februarie 2016 a aflat despre faptul că cablul care conectează pilonul rețelei electrice cu echipamentul de măsurare a fost tăiat și reconectat fără a fi izolat.

Andrei Ghercioglo a evocat că tăierea și scurtarea cablurilor ce conectează pilonul rețelei electrice cu echipamentul de măsurare (contorul) a locuinței sale, precum și conectarea cablurilor fără a fi izolate a fost efectuată în anul 2012 de către reprezentanții operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice, care au înlăturat cauza întreruperii neprogramate a livrării de energie electrică din 13 decembrie 2012.

Reclamantul a remarcat că nu a cunoscut despre tăierea, scurtarea și reconectarea cablurilor fără a fi izolate, deoarece este o persoană cu dizabilități și locuiește singur, iar din motive de sănătate nu s-a putut urca la mansarda casei pentru a asista la efectuarea lucrărilor de reparație a rețelei electrice în anul 2012 și la verificarea consumului de energie electrică.

De asemenea, a remarcat că controlul echipamentului de măsurare a energiei electrice efectuat în anul 2016 a avut loc după patru ani de la întreruperea neprogramată a livrării energiei electrice.

Mai mult ca atât, controlul a fost efectuat în lipsa sa, deoarece la acel moment acasă se afla doar fiica sa, care nu locuiește în acest imobil și a venit în ospeție. Însă, în pofida faptului că proprietarul locuinței era absent, reprezentanții operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice au rupt lacătul de la intrarea în podul casei și au pătruns în acesta, unde au depistat cablurile neizolate ce conectau pilonul rețelei electrice cu echipamentul de măsurare (contorul).

În opinia reclamantului, acțiunile controlorilor contravin dispozițiilor Hotărârii ANRE nr. 393 din 15 februarie 2010, prin prisma cărora, în lipsa consumatorului de energie electrică, controlorii nu aveau dreptul să forțeze ușa mansardei (podului) și să efectueze verificările. Or, fiica sa, care ar fi fost prezentă în timpul controlului, nu este consumator și nu este proprietar al imobilului. Respectiv, controlul putea avea loc doar în prezența sa, ca consumator și proprietar al locuinței.

Totodată, reclamantul a menționat că, din spusele fiicei sale, controlorii au urcat singuri pe acoperișul casei, iar aceasta nu a asistat și nu a văzut ce au făcut controlorii acolo. Ba mai mult ca atât, controlorii nu i-au prezentat fiicei sale careva acte spre semnare.

La fel, Andrei Ghercioglo a indicat că actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale a fost întocmit și prezentat într-o limbă pe care nu o posedă, precum și nu este lizibil.

Succesiv, reclamantul a invocat că, în baza actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C033546 din 18 februarie 2016, a fost emisă factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale în sumă de 10 550,22 de lei, care urma a fi achitată în termen de 10 zile.

Andrei Ghercioglo a notat că, anterior întocmirii actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, a fost controlul echipamentului de măsurare pentru perioadele 21 decembrie 2015 – 04 ianuarie 2016 și 23 ianuarie 2016 – 06 februarie 2016, iar el a achitat integral plata serviciilor conform facturilor emise în baza pct. 93 din Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010.

În opinia reclamantului, la emiterea facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale pentru suma de 10 550,22 de lei, operatorul rețelei de distribuție a energiei electrice a încălcat prevederile pct. 93 din Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, deoarece a recalculat suma spre achitare conform sistemului paușal nu din momentul ultimului control a echipamentului de măsurare, la care întotdeauna a avut acces, dar pentru perioada de un an în urmă din momentul depistării. Mai mult ca atât, la efectuarea recalculării nu s-a ținut cont de faptul că locuiește singur și că de mulți ani facturile lunare pentru consumul energiei electrice nu depășesc sumele de 140-160 de lei.

Andrei Ghercioglo a remarcat că reprezentanții operatorului rețelei de distribuție a energiei electrice controlează lunar echipamentul de măsurare, iar el în calitate de consumator își onorează cu bună-credință obligațiile, achitând la timp toate facturile emise.

Deopotrivă, reclamantul a considerat că la întocmirea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C033546 din 18 februarie 2016 și la emiterea facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale pentru suma de 10 550,22 de lei nu s-a ținut cont de starea sa de sănătate, care nu-i permite să urce pe acoperiș sau mansardă pentru a izola capetele cablurile, care până în prezent nu sunt izolate.

Astfel, la 15 martie 2016 a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C033546 din 18 februarie 2016 și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale pentru suma de 10 550,22 de lei, însă nu a primit răspuns la aceasta.

Reclamantul Andrei Ghercioglo a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea Actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C033546 din 18 februarie 2016 la adresa consumatorului Andrei Ghercioglo str. xxxxx, mun. Comrat și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale în sumă de 10 550,22 de lei, emise în baza Actului nr. C033546 din 18 februarie 2016, ca fiind ilegale.

Prin hotărârea din 26 iulie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins acțiunea depusă de către Andrei Ghercioglo.

Prin decizia din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul depus de către Andrei Ghercioglo împotriva hotărârii din 26 iulie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul central (vol. II, f.d. 109, 110-121 recto-verso).

La 26 februarie 2021, Andrei Ghercioglo a depus la Curtea de Apel Comrat recurs motivat împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, redactat în limba rusă (vol. II, f.d. 180-181).

Prin încheierea din 31 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a acordat recurentului Andrei Ghercioglo termen până la 21 aprilie 2021 pentru prezentarea, la Curtea Supremă de Justiție (sediul: mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 18), a cererii de recurs împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat redactată sau cu traducere în limba în care se desfășoară procedura judiciară, adică în limba de stat – limba română.

La 19 aprilie 2021, Andrei Ghercioglo a depus la Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, recurs motivat împotriva deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului, în esență, a invocat că instanța de apel a aplicat norme care nu trebuiau să fie aplicate, și anume Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 februarie 2010.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prima instanță a judecat cauza în procedură civilă, deși, prin prisma pct. 173⁴ din Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 februarie 2010, prezenta cauză este de contencios administrativ.

Recurentul a considerat că la judecarea cauzei au fost încălcate normele de drept procedural, deoarece în proces nu a fost atrasă fiica sa, care a asistat și participat la efectuarea controlului din 18 februarie 2016. Deși, instanțele inferioare au respins cererea fiicei sale de atragere în proces, și-au întemeiat soluțiile adoptate pe declarațiile acesteia, consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată. Astfel, *de facto* fiica sa a fost recunoscută ca participant al procesului, iar *de jure* nu.

La fel, Andrei Ghercioglo a menționat că prima instanță a judecat prezentul litigiu în procedura contencioasă, de materie civilă, iar instanța de apel, la rândul său, l-a judecat în procedura contenciosului administrativ. În opinia recurentului, această circumstanță constituie o încălcare a normelor procedurale și servește drept temei de casare a hotărârilor adoptate de către instanțele inferioare.

Finalmente, a indicat că instanța de apel nu a examinat și nu s-a expus asupra multiplelor cereri și demersuri, care le-a depus pe parcursul judecării cauzei și care se refereau la fondul litigiului.

Recurentul Andrei Ghercioglo a solicitat prin cererea de recurs casarea integrală a deciziei din 22 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 26 iulie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul central, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

La 19 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimatului ÎCS „Premier Energy Distribution” SRL și reprezentantului Vladimir Cozmalî copia recursului motivat depus de către Andrei Ghercioglo, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra criticilor formulate în recurs.

La 22 aprilie 2021, ÎCS „Premier Energy Distribution” SRL, reprezentată de Serghei Bancov, a depus referință asupra recursului lui Andrei Ghercioglo, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil sau, după caz, respingerea ca neîntemeiat.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost adoptată la 22 decembrie 2020 (vol. II, f.d. 109, 110-121recto-verso). La materialele cauzei lipsesc înscrisuri care ar demonstra că copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificat recurentului. Conform avizului de recepție a corespondenței DS3805136066AS decizia motivată a Curții de Apel Comrat a fost notificată recurentului la 28 ianuarie 2021 (vol. II, f.d. 127). Recursul motivat a fost depus la 26 februarie 2021 (vol. II, f.d. 180).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. În acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva

Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Andrei Ghercioglo se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh